

č. 1/42

V únorovém čísle „La France Libre“ vyšel zajímavý článek „Osvobozovací válka“. Autorem je generál Odic, bývalý velitel letectva v Severní Africe, který v září r. 1941 po demisi generála Weyganda připojil se k hnutí generála de Gaulle.

Autor zdůrazňuje, že moderní válka se nedá improvizovat. Poněvadž Francouzi byli pro svoji technickou nepřipravenost úplně překvapeni německým válečným strojem, nemohou dnes přispět svým spojencům ve společném boji v takovém rozsahu, který by odpovídal významu Francie.

Avšak ti Francouzi, kteří jsou rozhodnutí přispět všemi svými silami k vítězství společné věci, musí si položit otázku, jak by mohli ve svém skromném rámci co nejlépe uskutečnit myšlenku osvobodit svoji vlast, pro níž opustili rodnou půdu a přerušili styky s vládou ve Vichy. Ačkoliv moderní technika úplně zvrátila podmínky pro osvobozovací válku, nesmí tato okolnost vést k resignaci.

Co mohou dělati porobené národy ?

Tím je dán problém, který je pro Francouze životní.

Jak Svobodní Francouzi a ti ve Francii mohou co neúčinněji bojovat pro osvobození své země ?

Prvním požadavkem je udržovat a podněcovat vůli a odhodlání k boji za svobodu mezi všemi Francouzi. Propaganda, co nejobratněji vedená, nepostačí, není-li doprovázena praktickými pokyny. Třeba ještě jiného prostředku t.j. činnosti. Osvobození je cílem a důvodem k životu pro každého Francouze hodného tohoto jména.

Osvobození nesmí se stát abstraktním slovem, nýbrž musí být inspirací a zdrojem stále činnosti.

Pro svobodné Francouze, kteří nejsou zasaženi na bojiště, je emigrace a osamělost velkým nebezpečím. Kromě toho nepoměr mezi prostředky a vojsky Svob. Francouzů a mohutnými prostředky spojenců může vzbuzovat dojem méněcennosti. Proto je třeba, aby tato vojska, nehledě na její malou početnost, nabyla přesvědčení, že jsou sto hrát důležitý úkol při osvobození. Toto přesvědčení je s mravního hlediska nezbytné, aby vojsko důvěřovalo v samo sebe a bylo přesvědčeno,

že je hodno poslání, jímž bylo pověřeno, t.j. být zástupci a živými představiteli porobené vlasti.

Za všech válek a na všech bojištích, oddíly složené z rozhodných a dobře vycvičených bojovníků byly často pověřeny úkoly, jejichž důležitost nebyla úměrná jejich síle.

Dobrovolný nábor Svob. Francouzů umožňuje organizaci elitního vojska. Této myšlence odpovídá rozmnožení motorisovaných a pancéřových jednotek, létajících let. personálu a jednotek parašutistů.

Jak cenné služby by mohlo prokázat několik set parašutistů, pocházejících z kraje, v němž mají být vedeny operace. Je pravdou, že Angličané mohou k tomu účelu použití mnohem silnějších oddílů dobře vycvičených parašutistů, ale ti budou vždy v nevyhovující situaci, pokud jde o znalost kraje, jazyku a obyvatelstva. Při operacích vedených na pevnině, letecká armáda bude mít rozhodující vliv.

Svobodné franc. vojsko musí být s hlediska morálního a vojenského nejdůležitější činnou složkou pro osvobození.

Činnost Svob. Francouzů může být úspěšná jen za podmínky, že bude prováděna v úzké součinnosti s činností Francouzů ve Francii a v celém franc. imperiu. V první řadě záleží na tom, aby byl udržován duch odporu a boje. Proto propaganda musí být organizována hlavně se zřetelem na rozhodující akci v okamžiku zahájení osvobozovací bitvy.

Pokud jde o přípravu čistě vojenskou, tato bude velmi obtížná v okupované zemi. Hlavní důraz třeba klásti na morální přípravu. Žádná okupační armáda nebude moci zakázat provádění sportů a hry na volném vzduchu. Je velmi důležité, aby mladí lidé ve Francii zůstali nehledě na strádání tělesně zdatní a způsobili pro vojenskou službu, která bude od nich jednou požadována.

Svobodní Francouzi prokážou společné myšlence spojenců tu největší službu, přivedou-li na společnou frontu svobodných národů co největší část franc. sil, které jsou ještě k dispozici. To bude mít také vliv na smýšlení ve Francii, hlavně povzbudí ty, kteří nehledě na okupaci a německou kontrolu, zůstali věrni francouzskému ideálu.

21/1/42
Měsíčník „La France Libre“ přináší ve svém lednovém čísle článek generála Valina o francouzském svobodném letectvu. Popisuje vývoj franc. svob. letectva od francouzsko-německého příměří, kdy bylo započato s jeho organizací, až do utvoření národního komisiariátu pro letectvo v rámci franc. Národního výboru, jímž byla postavena organizace franc. svob. letectva na novou základnu.

V době příměří, na rozdíl od pozemní armády a vál. loďstva, nebyla v Anglii žádná francouzská letecká jednotka, ale brzy potom četní příslušníci francouzské letecké armády téměř ze všech částí francouzského impéria přišli, aby se připojili k hnutí, vedenému generálem de Gaulle.

Část přišla do Anglie přímo z Francie, jedni s vojenskými letouny, jiní s letouny turistickými a dopravními. 180 příslušníků franc. letectva přibýlo do Anglie rybářskou lodí od břehů Bretaně.

Mnoho příslušníků franc. svob. letectva přišlo ze severní Afriky, kde v době příměří byla shromážděna velká část franc. letecké armády se zřetelem na pokračování v boji.

Některé posádky z Tunisu přiletěly s hydroplány na Maltu, některé do Egypta. Několika posádkám podařilo se dostat ze severní Afriky do Gibraltaru, avšak část stala se obětí španělských protiletadlových děl při přistávání.

Rovněž ze Syrie podařilo se některým posádkám doletět do Palestiny a Egypta.

K tomu třeba ještě připočísti jednotky franc. letectva v Kamerunu a franc. rovníkové Africe, které se hromadně připojily se svým velitelem k svob. franc. vojskům a

tvoří nyní letecké jednotky franc. svobodné Afriky. Francouzské svobodné letectvo je nyní organizováno v tyto jednotky :

Bombardovací peruť „Lorraine“ o dvou letkách, pojmenovaných „Metz“ a „Nancy“.

Tato peruť byla vytvořena z původních bombardovacích letek č. 1 a č. 2.

Bombardovací letka č. 1 byla organizována v Anglii a od počátku r. 1941 účastnila se operací v Libyi a Habeši. Bombardovací letka č. 2 byla organizována později v Egyptě a byla zasazena v operacích v Libyi a na Krétě.

Nově organizovaná bombardovací peruť „Lorraine“ je nyní u 8. angl. armády v Libyi a zasáhla v akcích této armády s velkým úspěchem.

Stihací peruť „Alsace“ o dvou letkách, pojmenovaných „Strasbourg“ a „Mulhouse“.

Byla vytvořena z původního „French Fighter Flight No. 1“ a stihací letky č. 1.

French Fighter Flight No. 1 byl od července min. roku ve svazu anglické eskadrony na Blízkém Východě a provedl četné ochranné úkoly ve Středozemním moři, na Krétě a v Libyi.

Stihací letka č. 1, která byla organizována v Anglii, byla od počátku r. 1941 rovněž na Blízkém Východě a vyznamenala se zvláště za obrany Tobruku.

Nová stihací peruť byla organizována v poslední době v Anglii.

Letci franc. svobodného letectva jsou kromě toho zařazeni u stihacích jednotek anglického letectva.